

ת"פ 52576/07/15 - מדינת ישראל נגד אצ'נף טדסה, לאיו צ'קלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 52576-07-15 מדינת ישראל נ' טדסה(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 32375/2015

בפני	כבוד השופטת דבורה עטר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. אצ'נף טדסה 2. לאיו צ'קלה

החלטה

1. לפני בקשת ההגנה לפסילת המותב מלדון בתיק זה.

2. נגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ושווד
בנסיבות מחמירות.

הנאשמים כפרו במיוחס להם.

3. במהלך פרשת התביעה, נשמעה עדותו של אלכסיי פינסקר, מי ששימש החוקר האחראי בפרשה.
במסגרת עדותו בחקירה ראשית השיב העד בתשובה לשאלת ב"כ המאשימה כי הנאשמים נחקרו בחשד
לביצוע העבירות, בעקבות מידע מודיעיני שהתקבל אודותיהם (להלן: "המידע").

4. ב"כ הנאשמים טענו כי יש בחשיפת בית המשפט, למידע, הבלתי קביל, כדי להשחיר את פני הנאשמים
ולבסס חשש ממשי למשוא פנים מצדו, המהווה עילה לפסילתו.

5. ב"כ המאשימה טענה מנגד כי הגם שאכן המידע בלתי קביל, המדובר בבית משפט מקצועי אשר לבטח
יתעלם ממנו בבואו לכלל הכרעה.

6. עוד טענה ב"כ המאשימה כי אין בהבאת המידע לידיעת בית המשפט כדי להוות עילה לפסילתו, בעת

שדבר קיומו הודע לבית המשפט גם טרם לכן על ידי ההגנה, בעתירה לגילוי ראיה שהוגשה על ידה.

בהקשר לטענה זו האחרונה ציינו ב"כ הנאשמים כי אין בה ממש, שכן ביקשו להימנע מלחשוף את בית המשפט למידע ועל כן חזרו בהם, מעתירתם, ככל הנוגע לחלק זה.

דין

7. בהקשר לחשיפת בית המשפט למידע בלתי קביל נקבע בע"פ 8821/07 וסים סעד נ' מדינת ישראל (23.12.07) :
"כידוע, בית המשפט עשוי להיפסל בשל היחשפות למידע בלתי קביל רק באותם מקרים בהם המידע הינו "כה מקיף ויסודי עד שקיים החשש שגם שופט מקצועי לא יוכל להדחיקו" (ראו: ע"פ 6752/97 פרידן נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(3) 334, 329 (1997); ע"פ 2473/07 אבוטבול נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 10.4.2007)). מעין בעדותו של המתלונן בעת משפטו של הנאשם 4 עולה, כי המידע שנמסר בעדות בלא שנחקר בחקירה נגדית בידי בא-כוחו של המערער הינו שולי ואין הוא מהווה, מבחינה "כמותית" ו"איכותית", מסה קריטית של חומר בלתי קביל באופן זה שבית המשפט יושפע ממנו בבואו לגזור את דינו של המערער."
עוד נקבע בהקשר זה בע"פ 7759/09 סמיר קבהה נגד מדינת ישראל (1.11.2009) כדלקמן:
"נקודת המוצא שהתגבשה בפסיקת בית משפט זה היא כי אין בחשיפה למידע בלתי קביל כשלעצמה, בין היתר, בהליך של מעצר, למנוע משופט לישיב בדיון. כבר נקבע בפסיקתנו כי נדרשת חשיפה ל"מסה קריטית" של מידע בלתי קביל כדי להקים עילת פסילה. (ראו: ע"פ 4849/03 שלוש נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 3.7.03); ע"פ 865/06 אבו זלאם נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 28.2.06); ע"פ 6751/98 חן נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(4) 874, 877-878 (1998) (להלן: עניין חן) וההפניות שם; יגאל מרזל דיני פסלות שופט (תשס"ו), 298-300). הלכה זו מבוססת, בין היתר, על מהות התפקיד השיפוטי ועל התפיסה לפיה שופטים מקצועיים יכולים בדרך כלל להפריד בין מידע קביל ומידע שאינו קביל ולהכריע בהליך העומד לפנייהם רק על סמך הנתונים הרלוונטיים. רק במקרים קיצוניים ויוצאי דופן, בהם דובר בחשיפה למסה כבדה של מידע בלתי קביל, ובית המשפט שוכנע כי בכוחה להכריע גם את השופט המקצועי, או לפחות לעורר חוסר אמון ביכולתו של השופט להכריע אותה, הוחלט לפסול שופט מלדון בהליך (ראו עניין חן, עמ' 878-879; ע"פ 6752/97 פרידן נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(5) 335-336 (1997); ע"פ 10698/06 אליאב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 11.2.07)). מהותה של אותה "מסה קריטית" כעילת פסלות משתנה מעניין לעניין, ותלויה בנסיבות המקרה ובגורמים החיצוניים המתווספים למידע הבלתי קביל עצמו שיש בהם ללמד על קיומו של חשש ממשי למשוא פנים. בכל מקרה שבית המשפט נחשף למידע בלתי קביל ומועלית טענת פסלות יש לבחון את טיב המידע, אם מדובר במידע אמין, את משך הזמן שעבר מאז נחשף בית המשפט למידע הבלתי קביל וכדומה..."
8. ובעניינו, נחשף בית המשפט למידע בלתי קביל הנוגע לעצם פתיחת החקירה אודות הנאשמים, בעקבות מידע שהתקבל אודותיהם, מבלי שתוכנו הובא לידיעתו. אין במידע כשלעצמו, הן מהבחינה הכמותית והן מהבחינה המהותית, כדי לעלות בגדר אותה "מסה קריטית" של מידע בלתי קביל, שיידרש בית משפט מקצועי להדחיקו וקם חשש שלא יוכל לעשות כן. אלא חזקה עליו כי בסופו של יום, בבואו לכלל הכרעה, יידרש אך לראיות הקבילות שיובאו לפניו.
אשר על כן אני מורה על דחיית הבקשה.

ניתנה היום, ט"ו טבת תשע"ו, 27 דצמבר 2015, בהעדר
הצדדים.